

mere ensartet tildeling af indfødsret, så er det ganske enkelt grundlovsbrud. Der findes i alle forfatningsretsframstillinger et meget alvorligt begreb, der hedder delegationsforbud, og der bliver indfødsretten altid brugt som eksempel. Altså, hvis en offentlig myndighed som f.eks. Folketinget har en enekompetence, så må den kompetence ikke uddeles til andre. Og at overlade til administrationen at give indfødsret vil simpelt hen være et groft grundlovsbrud.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg er ikke kommet her i dag for at begå grundlovsbrud. Jeg vil sige til hr. Jesper Langballe, at jeg i min tale indledte med at sige, at jeg primært ønskede at kunne få grundloven ændret på det her punkt, men at jeg selvfølgelig ikke ønskede at føre det til afstemning i dag – det har jeg heller ikke mulighed for.

Den anden del er, at der faktisk er en del af dem, der får dansk indfødsret i dag, som jo får det ved, at det bliver behandlet administrativt og vi så i dag stemmer om listen, som vi aldrig nogen sinde har set i Folketingets Indfødsretsudvalg. Og den andel, der er uden om Folketingets Indfødsretsudvalg, før det kommer i Folketingssalen, kan man jo justere op og ned, alt efter hvor præcist man laver reglerne. Det må hr. Jesper Langballe anerkende. Sådan er det, og det bliver der ikke ændret ved, lige meget om hr. Jesper Langballe bryder sig om det eller ej.

Så kan vi diskutere, hvor niveauet skal ligge. Det var den diskussion, jeg prøvede at rejse, og jeg kan jo desværre se, at ordføreren gerne vil kommentere det, så vi må jo fortsætte debatten et andet sted.

Formanden:

Tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Så går vi videre i ordførerrækken: hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Først og fremmest rigtig mange gange tillykke til de 2.847 nye danske statsborgere, som er sluppet igennem nåleøjet og har fået del i de almindelige demokratiske rettigheder som f.eks. stemmeret i det her land. Jeg vil godt komme med sådan et stille lønligt håb om, at de 2.847 måske vil medvirke til, at vi ved næste valg kan få væltet det flertal, som i dag gør arbejdet i Folketingets Indfødsretsudvalg til en farce. Tre eksempler på, hvorfor det er en farce:

For det første: En række mennesker får hvert år afslag på indfødsret uden nogen som helst begrundelse, uden de har den fjerneste mulighed for at klage over afgørelsen. Selv om de kan have nok så gode argumenter, har de ikke mulighed for at få afprøvet disse argumenter.

Det handler om mennesker, som Politiets Efterretningstjeneste har påstået kan være til fare for landets sikkerhed. De behøver ikke at have gjort noget forkert. De behøver ikke at have overtrådt så meget som den mindste lille paragraf i lovgivningen. De kan have opfyldt samtlige indfødsretslovens bestemmelser for ret til dansk statsborgerskab. Alligevel kan de ikke få det.

Vi lever med andre ord i et samfund, hvor myndighederne kan fratage mennesker muligheden for at opnå en så central borgerrettighed som stemmeret til landets lovgivende magt – uden begrundelse, uden mulighed for at få afprøvet deres sag. Vi bryster os af at leve i et demokratisk samfund, men det her er ikke et demokratisk samfund værdigt.

Jeg har rejst det her spørgsmål over for Institut for Menneskerettigheder, og de konkluderer, at det er i modstrid med den europæiske menneskerettighedskonvention. Som de sammenfattende skriver:

Det er instituttets opfattelse, at ansøgere, der får et sådant afslag, har krav på at få efterprøvet begrundede indsigelser mod sikkerhedsvurderingen.

Sådan er det bare ikke i dag. Det bestemmer et flertal i Indfødsretsudvalget jo suverænt. Og det giver et alvorligt retssikkerhedsmæssigt problem ved tildeling af statsborgerskab.

Det andet eksempel: Flertallet i Indfødsretsudvalget har tilsyneladende gennem en form for politisk aftale besluttet stort set at sætte lovens bestemmelser om dispensationer for manglende danskundskaber ud af kraft. Flertallet har simpelt hen strammet praksis, så stort set ingen får dispensation. Det rammer f.eks. torturofre eller andre, som på grund af fysiske eller psykiske problemer ikke er i stand til at bestå de nødvendige danskprøver, mennesker, som på trods af svære sociale problemer alligevel ønsker at være en del af det danske samfund med rettigheder og pligter. Dem træder flertallet i Indfødsretsudvalget på. De får at vide: Du er ikke god nok til dansk statsborgerskab.

Kl. 16.35

Det er efter min mening et tarveligt menneskesyn, og flertallets begrundelse er: Vi har ret